TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2017
Jaargang 25

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel
Albert Heijn Boonaerts Heeze
HSLnet
Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE
Piet van Mierlo aannemer Leende
tableaux mediamakers
BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Van de Voorzitter
P 4 Agenda Algemene Vergadering d.d. 10 nov. 2016
P 5 De Mijl van Mares
P 6 Fietsweek Cevennen 2017
P 8 Jean Nelissen Classic
P 9 TransAlp 2017
P 11 Nieuwe leden stellen zich voor
Heezer FietsWeekend
P12 Winterprogramma 2017-2018

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

De Toerflits staat bomvol deze keer. Dat komt ook omdat we weer veel ondernomen hebben. Onze voorzitter Stephan beschrijft het afgelopen jaar en kijkt ook vooruit naar de ALV. Daar gaan we dan ook het een en ander bespreken van het afgelopen jaar maar ook voor het komende jaar.

De Redactie heeft in de vorige Toerflits nagelaten het verslag van de Jean Nelissen Classic mee te nemen. Bij deze een leuk verslag geschreven door Gerard Thijssen. Toerclub Heeze blijft trouw aan deze rit!

Dit jaar hebben we een jubileum: 30 jaar HFW. Een fantastische prestatie. Ondanks het wisselvallige weer, zijn er genoeg mensen op komen dagen. Meer kan hierover gelezen worden in een verslag van Leny Thijs.

In de zomer kregen we een uitnodiging vanuit Maarheeze om aan de Mijl van Mares deel te nemen. De “funklasse” wel te verstaan. Het verslag is geschreven door Harry Mennen en Gerard Dierick.

En natuurlijk kunnen de grootse weken in de Cevennen en de Alpen niet gemist worden. Lees het verhaal over de fietsweek door Rob Geilleit en de TransAlp door Jeroen Manders (en maatjes).

Natuurlijk laten we ook enkele nieuwe leden zich voorstellen.

En oh ja!! Gerard Dierick heeft weer een leuk programma in elkaar gedraaid voor de winterperiode. Volgende week zondag om 9.30 uur staan de winterbikkels weer klaar op het Gemeentehuisplein.

Tot slot, kijk op de Youtube site eens naar Tourclub Heeze filmpjes.

Veel leesplezier

Jac en Marc

Van de Voorzitter

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, hebben we enkele uren eerder het seizoen 2017 afgesloten met de sluitingsrit. Traditioneel stond er koffie met vlaai te wachten op alle renners die de eindstreep hebben gehaald, maar uiteraard ook op leden die om welke reden dan ook deze ochtend niet op de fiets zaten. De herfstbladeren zijn in ruime mate gevallen en dat maakt het fietsen op sommige fietspaden riskant. Goed dus om het clubseizoen af te sluiten en even terug te kijken, voordat we binnenkort weer plannen gaan maken voor volgend seizoen.

Een absoluut dieptepunt van het afgelopen seizoen was het overlijden van ons gewaardeerd clublid Frans Marcelissen. Helaas heeft ook Frans de strijd tegen zijn ziekte niet kunnen winnen en heeft hij afscheid moeten nemen van zijn dierbaren. Tourclub Heeze heeft een prominente rol bij het laatste afscheid van Frans mogen spelen. Als voorzitter maakt dit mij trots op onze mooie vereniging: zoveel verschillende mensen, die elkaar respecteren en waarderen en elkaar bijstaan in mooie, maar ook tijdens de moeilijke momenten.

De clubritten van het seizoen 2017 zijn over het algemeen goed en veilig verlopen. Met regelmaat hebben we groepen gesplitst, wat de veiligheid ten goede komt. Er blijft met enige regelmaat discussie in de verschillende groepen over de snelheid tijdens de ritten. Ondanks duidelijke afspraken en richtlijnen, blijft het altijd noodzakelijk om voor en tijdens de ritten met elkaar te overleggen en elkaar aan te spreken. De wegkapiteins spelen hierin een belangrijke rol, maar uiteindelijk is iedereen zelf verantwoordelijk voor zijn of haar eigen veilig en sociaal gedrag!

Ook buiten de clubritten om zijn er weer diverse sportieve hoogtepunten geweest, haast teveel om op te noemen. In deze Toerflits vinden jullie verslagen van zowel de Fietsweek als de TransAlp, die beiden door de deelnemers als zeer succesvol zijn beoordeeld. Ook het HFW was dit jubileumjaar weer een klinkend succes!

Graag zie ik alle leden op vrijdag 10 november op onze volgende ALV in 't Perron. Zoals te doen gebruikelijk belooft het weer een informatieve, maar ook gezellige avond te worden met een ludieke afsluiting aan het eind. Zorg dus dat je erbij bent!

Ik wens alle leden veel (sportief) plezier in de winterperiode - op de racefiets, mountainbike, schaats, Tackx, spinning bike of simpelweg op de bank voor de TV kijkend naar weer een Nederlandse overwinning bij het veldrijden...

Groeten,

Stephan Eltink

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 10 november 2017 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Schoolstraat 48, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 10 februari 2017..**
3. **Mededelingen van het Bestuur en ingekomen stukken.**
4. **Bestuurssamenstelling.**
5. **Terugblik 2017 vanuit de commissies..**
6. **Terugkoppeling Tourclub Heeze ledenenquete.**
7. **Rondvraag.**

PAUZE.

8. **Jubilarissen.**
9. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking..**
10. **Verslag TC Heeze Fietsweek 2017.**
11. **Verslag TransAlp 2017.**
12. **Ludieke seizoensafsluiting.**
13. **Sluiting.**

De Mijl van Mares

Gerard Dierick en Harrie Mennen

De Mijl van Mares had dit jaar besloten om een extra element toe te voegen aan het programma: de Funklasse, een wedstrijd voor renners zonder licentie. Er wou in groepen van vier renners worden gestreden, waarbij de als derde gefinishte rijder de tijd van de ploeg bepaalde. Rondvraag via de app leverde in eerste instantie niet de benodigde vier renners op. Midden in de vakantie, dus dat helpt niet echt. Uiteindelijk waren het toch Victor, Erwin, Harry en Gerard die de honneurs voor de tourclub wilde waarnemen. En zoals de naam al zegt, voor de fun. In de weken voorafgaand werd er nog het een en ander getraind om vervolgens op zaterdag 29 juli aan de start te verschijnen. De supporters waren ook in grote getale aanwezig en te vinden op verschillende plaatsen van het parcours. Een Rondje van 1.600 meter met vijf bochten, 'n aantal verkeersdrempels en een gedeelte klinkerweg.

De wedstrijd was gepland tussen de reclame karavaan en de profkoers en duurde 45 minuten en drie ronden. Na 't inrijden mengden we ons nog even tussen de supporters voor de diverse handtekeningen en selfies waardoor we bijna vergaten om naar de start te rijden. Zo'n eerste keer weet je natuurlijk ook niet hoe 't er allemaal aan toe gaat. Daardoor moesten we nagenoeg achterin aansluiten voor de keuring. Juryleden van de KNWU controleren eerst nog of alles in orde is voordat je richting de startstreep mag rijden. In de dagen voorafgaand was er van de organisatie nog 'n mail binnen gekomen dat fietsen met schijfremmen niet werden toegestaan en iedereen die reed moest met 'n chip rijden, dus vandaar de controle.

Nog wat laatste woorden van de speaker die vertelde dat hij toch wel wat bekende gezichten zag. Er zijn dus meer van dit soort wedstrijden, jongens met ervaring. Niet echt motiverend voor de nieuwelingen onder ons. Maar goed, het startschot valt, geen tijd meer om te denken. Gas erop! Met zijn allen duiken we onwennig de eerste bocht in. Hartslag zit al op maximum en daar blijft hij de

komende drie kwartier ook op. Wiel kiezen en aanhaken. Volgende bocht. Er worden allerlei korte waarschuwingen geroepen, je komt ogen en oren te kort. En ondanks de chaos hoor je toch de supporters “Kom op Victor” en de speaker “Nummer 30, Harry Mennen van TC Heeze probeert…” Blijven opletten, concentreren. Na een aantal rondes zijn er al genoeg die het tempo niet kunnen volgen. De snelheid zit continue tussen de 45 en 50 met pieken eroverheen. De bochten beginnen ook te wennen. In ’t begin nog voorzichtig, maar ook die gaan op den duur met 40 per uur. En toch blijft het aanpoten (voor de meeste overigens). Als je achterin het peloton rijdt blijft het lastig om bij te blijven. De ene na de andere moet lossen. En als er eenmaal een gat is, krijg je dat ook niet meer dichtgereden. Ook voor Harry en Erwin ligt het tempo te hoog. Het lukt Victor en Gerard om enigszins voorin het peloton te rijden, af en toe zelfs kopbeurten te doen. Voor de fun zijn er ook nog twee tussensprints waar gestreden kan worden voor consumptiebonnen. Bij de eerste weten de twee van Heeze zich voorin te positioneren, waarbij het Victor uiteindelijk ook lukt om vijf van gewilde bonnen te bemachtigen door tweede te worden.

Na de drie kwartier worden alle rijders die gelost en of gedubbeld zijn verzocht het parcours te verlaten. Van de 55 gestarte renners blijven er uiteindelijk nog 28 over die de laatste drie rondes ook nog mogen rijden. Van dertien teams zijn er uiteindelijk nog vijf die een derde renner hebben wat geldt voor de uitslag. Het Team van Onyva heeft drie renners bij de eerste 7 en zijn winnaar, team rood van de Zwoegers wordt tweede en MRB Fijnmetaal pakt de derde plaats. Individueel worden Victor en Gerard uiteindelijk 9e en 24e in ’t peloton wat op ruim 38 seconden van de winnaar Sem Elders finisht. Ze rijden 22 rondes in 56 minuten met ’n gemiddelde van 41 km per uur. Erwin rijdt in 46 minuten 16 ronden, Harry doet er 15 in 44 minuten. Geen podium dus voor de ploeg van TC Heeze. Maar wel ’n hele ervaring rijker. Iedereen bedankt voor de support en wie weet tot een volgende keer.

Fietsweek Cevennen 2017

Rob Geilleit

De Cevennen bevinden zich op 140 kilometer ten westen van de Mont Ventoux en op 100 kilometer van de Middellandse Zee. Vanaf de Mont Aigoual, ons hoogste punt, konden we beide zien liggen. Ook reden we door een aantal tot 500 meter diepe Gorges, waarvan de Tarn de beroemdste is. De afwisseling tussen uitgestrekte hoogvlaktes, diepe dalen en uitgestrekte bossen maakte elke dag weer tot een verrassing.

Met 17 fietsers hebben we een fantastische week beleefd in een uniek landschap met mooi weer, een goed onderkomen, prima eten en een uitstekend sfeer. De materiaalpech bestond uit slechts één lekke band en iedereen is op de fiets blijven zitten. De leeftijden varieerden van 40 tot 69. Afhankelijk van het gereden programma hebben we tussen de 9.000 en 12.000 hoogtemeters overwonnen en tussen de 500 en 700 kilometer gereden.

Net als in Die in 2011 was onze uitvalsbasis in een vakantiepark met 2/3 persoon huisjes. Het “Domaine Aigoual Cevennes” bevond zich op ca. 1 kilometer van het centrum van Meyrueis, op iets meer dan 700 meter hoogte. Het ontbijt was in een zaal onder de receptie, waar elke dag voor ons 2 lange gedekte tafels klaarstonden. We hebben zelf inkopen gedaan en kwamen niets tekort. Iedereen droeg zijn steentje bij in het zetten van koffie, het klaarzetten van het beleg, het doen van inkopen, het snijden van het brood en het opruimen. Elke avond liepen we de 800m naar het centrum van het dorp, voor het diner in Hotel Family. Het drie gangen menu was inclusief huiswijn en met na wat later bleek gratis koffie.

Sommigen reden via Parijs, anderen via Lyon en Clermont-Ferrand, een flinke rit, voor een aantal van ons in 2 dagen. Iedereen was er mooi op tijd, met als laatste Wim Coene, die in de laatste kilometers een flinke schroef in één van zijn voorbanden kreeg, met als resultaat een lekke band. Hij heeft de camping kunnen bereiken. Op maandag is door een reparatiebedrijf een plug gezet, waarmee het probleem was opgelost.

Op zondag maakten we in één groep een ronde om de Causse Méjean: vanaf Meyrueis (700m) omlaag door de Gorges de la Jonte naar Le Rozier (400m), toen langzaam omhoog langs de Tarn naar La Malène. We dronken koffie en enkelen van ons beklommen in vele haarspelden de steile klim aan de zuidkant tot aan het plateau, met mooie foto’s als resultaat. Het ging verder

omhoog naar Florac (520m), waar we lunchten. Het venijn zat in de staart: de klim naar onze eerste echte Col, de Perjuret (1.031m). Na een afdaling met wat grind vonden we in Meyrueis een geschikt terras met dubbele Hoegaarden en Leffe. Ook een ijsje (Jan de Jong) behoorde tot de mogelijkheden.

Op maandag hebben we de Mont Aigoual (1.567m) beklommen vanaf de noordwestkant. De Perjuret bereikten we via een kleine omweg vanwege het grind. Er zaten een paar wat steilere stukken in de klim (8-9%), de rest was goed te doen, met een prachtig uitzicht als resultaat. Gerard en Niels vertrokken al eerder en maakten een extra lus via Valleraugue en Le Vigan. Helaas vonden ze geen mogelijkheden om de energie en het vocht aan te vullen; een fonteintje onderweg bracht wat verlichting. Voor de anderen verliep de terugweg via een prachtige route met mooie uitzichten naar het zuiden en een aantal cols, waaronder de Minier en Faubel.

Millau was de bestemming van de volgende dag. In Meyrueis was het even zoeken naar de weg omhoog. De Garmins en Mio's wilden ons langs een steil wandelpad omhoog sturen naar het kerkje boven het dorp. Een meer geschikte weg startte ongeveer 600m ten zuiden van het dorp. We bereikten de vlakte Causse Noir, die we al golvend overstaken naar een uitzichtpunt vlak boven Millau, met zicht op de beroemde brug van de autoweg. De afdaling was spectaculair en bracht ons op het 27 graden warme Millau voor de lunch (crêpes). Een deel van de groep nam een extra lus, die hen tot onder de brug bracht, een deel reed via de Tarn en de Jonte terug. Enkelen van ons reden terug via de rustige Gorges de la Dourbie en Trévezel, eindigend met een mooi klim vanuit Trèves naar Lanuéjols.

Jan de Jong, Monique, Peter en Ingrid namen een rustdag en bezochten de Chaos de Montpellier-le-Vieux. De rest reed zuidwaarts naar het wintersportoord Camprieu. Onderweg sloeg een aantal van ons af voor een ommetje via Trèves. De rest reed via de Faubel en de Serreyrède naar de Mont Aigoual. Er stond een zeer forse wind, die we gelukkig in de rug hadden. Deze keer was het terras op de top erg fris en lunchten we binnen. Voordat we vertrokken konden we de anderen nog begroeten. Tijdens het afdalen was het uitkijken vanwege de wind. Onderweg zijn veel foto's en ook filmpjes gemaakt door met name Gerard en Harco, want die moesten hun energie ergens in kwijt….

Op donderdag klommen we naar de Causse Méjean, die we overstaken naar een erg mooie afdaling boven Les Vignes, waar we uitzicht hadden op de aanstaande klim. Onderweg was een drietal afgeslagen voor een wat langere route langs St. Enimie. Dit was één van de steilste en langste aaneengesloten klimmen van deze week: 478 hm in 7 kilometer met 9 haarspelden. Prachtig. De verschillen waren gelukkig beperkt, zodat er boven nooit erg lang gewacht hoefde te worden. Boven moesten we nog even door dan het eerstvolgende dorp voor de lunch in Le Massegros (ca. 1.000m). Bij ons vertrek arriveerden de anderen. Ook tijdens de lunch in Le Rozier, toen we weer waren afgedaald naar de Tarn, zagen we hen voorbij rijden. Via de Jonte reden we terug.

De laatste dag was een waardige afsluiting met prachtig weer. Over de Perjuret daalden we af naar Racoules (650m). Toen volgde de gebruikelijke verassing van de organisatie: een zeer steil traject van onbekende lengte met delen van 14%. Iedereen kon op de fiets blijven zitten toen we de Col de Solpérière bereikten (1.010m). Over een bergkam bereikten we over een prachtige afdaling St. Jean du Gard, het laagste punt van de week, op ca. 200m, voor een lunch in mediterrane sfeer. Een deel van de groep was in Le Pompidou afgeslagen voor een kortere variant.

Langs de rivier de Gardon reden we langzaam omhoog naar St. André (450m). Ook daar wilde onze apparatuur ons over een karrenpad sturen. Na een stukje terug reden we over een lange klim (450m – 1010m) met aan het einde zeer steile stukken naar de Col de Salides, met een prachtig uitzicht.

De afdaling was steil en de klim daarna ook. We kwamen halverwege de klim naar de Mont Aigoual uit en daalden terug naar Meyrueis voor het laatste biertje. Iedereen was veilig terug. De terugreizen zijn voorspoedig verlopen. Op naar volgend jaar; in welk gebied zouden we dan terechtkomen ...?

Jean Nelissen Classic

Gerard Thijssen

Op vrijdagmiddag vertrok ik samen met broer Jos en Bernard Schrauwen naar Vianden, daar aangekomen zagen we de andere deelnemers van TC Heeze bij “Centre Cultrurel et Sportif Larei”, om het startbewijs op te halen. Verdere deelnemers waren: Bas Snoeijen, Rob Geilleit, Hans v Bree, Matthe Tijssens, Jan de Jong en introducé Mathijs Gijsbers. Daarna hadden we ons in het vaste verblijf tijdens JNC in Grand Hotel Vianden ingecheckt, daarbij onze dank aan Ad van Asten die de kamers heeft gereserveerd.

Tijdens het avondeten werd er volop gediscussieerd over welke route er de volgende dag zou worden gereden, hier werd mij duidelijk dat er weinig interesse was voor de 180 km versie, alleen Jos en Bernard twijfelde nog tussen de 140 km of 180 km. Dus zat er niets anders op om de 180 km versie de volgende dag maar alleen te fietsen.

Na een goede nachtrust ging de wekker om 05.30 af, ontbijt stond klaar vanaf 06.00. Gezamenlijk met Jos en Bernard ontbeten, tijdens het ontbijt samen met Jos nog proberen te achterhalen of het de 6e of 7e keer is , dat we de JNC gaan fietsen. Om 07.00 bij het Cultureel Centrum aan de start vertrokken, richting de Mont Saint Nicolas, een van de zwaarste beklimmingen die dag en dan direct na de start. De Saint Nicolas heeft de meest te overwinnen hm(330) en het hoogste hellingspercentage(25%), dit is niet een ideaal begin voor mij, daar ik een slow starter ben en het zeker niet van de eerste km’s moet hebben. Als je de Saint Nicolas hebt overwonnen krijg je een afdaling en direct daarna weer een zware beklimming van de Mur de Putscheid(gem. 10,1%). Dit maakt van de JNC een zware tocht, in de eerste 30km zitten er volgens Bernard ongeveer 1000 hm in.

De verzorging onderweg was goed er zijn voldoende koeken, sportdrank (wel met een raar smaakje) en water. Bij mijn vertrek van de 1e verzorgingspost, kwamen Jos en Bernard aangereden, die iets later zijn vertrokken. Op ongeveer het 80-kmpunt zijn we met zijn drieën samen gefietst, tijdens ons ze koffiepauze zagen we veel NL-renners de tegengestelde richting uit fietsen. Deze renners deden mee aan de Ride (van de Stelvio naar Valkenburg) en hadden de nodige hm’s erop zitten,

Vanaf de 2e post ben ik weer alleen verder gegaan, je krijgt vrij snel een heel steil klim vanuit Diekirch, daarna ga je richting Beaufort in het Mullerthal waar Klein Zwitserland begint, het mooiste gedeelte van de tocht. Bij de 2e post had ik er 105 km opzitten , er zijn nog 75km en de nodige hm’s te gaan, het is perfect fietsweer, voel me goed en mooiste stuk van de tocht komt eraan, heb er zin.

Na de 3e post volgt direct een serieuze beklimming Coteau de Honsbierg , dan op naar de laatste beklimming Hauteur de Marxberg. Na iets meer dan 8 uur rijtijd, 18 beklimmingen en 3900 hm’s kwam ik rond 15.45 aan in Vianden. Waar ik samen met de andere leden van TC Heeze tevreden terugkijk onder het genot van een goed glas bier.

TransAlp 2017

Team TransAlp

Wellicht waren we in 2015 iets te enthousiast in het verwoorden van onze belevingen tijdens de TransAlp. Tijdens het polsen van mogelijke deelnemers stond de teller al snel op 20, alle gradaties van het mountainbiken waren vertegenwoordigd. Nu stond ons de taak om samen met Bergbiken een passende route te vinden bij dit gezelschap. Het mocht wel wat zwaarder dan vorige keer en ja, vooral veel minder asfalt want er zitten niet voor niets noppen op die banden. Niets leek te gek en gewapend met een GPS vol met variaties en een volledige uitrusting togen we richting Oostenrijk.

Zaterdag aankomstdag, een déjà vu kwam opdagen. Regen onderweg en vrijdagnacht was er behoorlijk wat sneeuw gevallen. Ach, je gaat niet voor niets en aan alternatieven was gedacht. Dus niet l.ll.n maar fietsen, we hadden de afspraak gemaakt om na de 1ste klim en na de 1ste afdaling op elkaar te wachten en dan de natuur der sociale gewoontes zijn werk te laten doen.

Komt er op neer dat de groepjes van zelf ontstaan en dat werkt het best. Ik wil eenieder een verslag besparen van elke bocht en klim en hoe mooi het was, in 2019 of zo gaan we weer. En bovendien is er van elke dag een filmpje op YouTube te vinden op het kanaal van TC Heeze.

Wel heb ik een mooie gedachte in mijn grijze massa opgeslagen van gebeurtenissen en gedachtes.

- Op dag 1 lunchen we een paar honderd meter van elkaar.
- Derek rijdt een klim 12minuten sneller omhoog dan de persoon waar hij bij stond toen de ketting kapot was, gevalletje Stravafraude.
- De route niet volgen loont, op dag 1 een mooie track i.p.v. een fietspad.
- Het is handig voor de bereikbaarheid dat je je telefoon ook daadwerkelijk mee neemt.
- Met een lift omhoog gaat tegen mijn principes in maar onder groepsdruk bezwijk ik ook.
- Dat je dan al in de sneeuw staat met de boodschap dat je niet met de lift omlaag mag geeft
- een bewuste keuze het toch te doen en vervolgens over een mooie trail naar beneden kan.
- Dat wanneer je even van de rust en het uitzicht wil genieten je gewoon sneller omhoog moet gaan.
- Dat wanneer je even van de rust en het uitzicht wil genieten je gewoon sneller omlaag moet gaan.
- Je fietst 8uur in 2 aparte groepen en treft elkaar bij de Bikeshop in Zwitserland binnen 3 minuten.
- Dat je perfect kunt remmen met stalen remblokjes, dat alleen de schijven dan wat blauw worden.
- Dat de eigenaar van die Bikeshop goede zaken doet op het gebied van remmen.
- Je mag in de Uina schlucht niet fietsen, dat heeft een reden hoewel er geen botten meer liggen.
- Dat de Uina schlucht zeker de moeite waard is en iedereen die de film ziet je voor gek verklaart.
- Wanneer de organisatie zegt een stukje lopen je moet voorbereiden op een flinke klim door onbegaanbaar terrein.
- Dat je dan achteraf wel de beloning krijgt in de vorm van een afdaling die je niet hoeft te lopen.
- De Passo Umbrail is maar een gewone asfaltklim tot je op de top off-road gaat, dan begint het ware plezier.
- Dat niemand tegen Gerard had gezegd dat hij een zonnebril mee moest nemen.
- Op elke gravelpad die licht glooiend afdaalt komt de ware achtergrond weer tevoorschijn, “ immer voll gass”
- We niet de laatste keer in Livigno zijn geweest, er liggen daar simpelweg teveel mooie paadjes.
- Dat we in Livigno weer in de lift begonnen hakt er wel in, die hadden we ook wel kunnen fietsen.
- Vervolgens komt wel 1 van de mooiste paadjes uit de hele TransAlp.
- In Zwitserland hadden we de mooiste uitzichten vanaf de Berninapas.
- Wanneer je daar gaat eten je jezelf even moet voorbereiden op de hoeveelheid in minimale zin en de financiële afhandeling daarvan in maximale zin.
- Adje zo hard had getrapt dat zijn velgen doormidden waren. Wat een power in die poten zeg!
- Of lag dat aan het feit dat hij met lage landen banden aan de start stond en meerdere keren op die velg heeft gereden.
- Er lopen obers rond die gewoon om fooi vragen terwijl toch echt wel duidelijk was dat ze dat niet verdienden.
- Dat het niet gekker moet worden maar dag 6 starte met een treinrit, en ja die was mooi.
- Gelukkig doen ze dan in Zwitserland ook iets goeds met je geld want ze leggen mooie single tracks voor je aan.
- Vertrouw er niet op dat degene die voorop rijdt altijd goed rijdt, maar ach. Het is vakantie toch.
- Ik geloof niet dat er in St. Moritz een Action is.
- Dat St. Moritz inmiddels is overstroomd wegens het aanleggen van een nieuwe dam in de bergen.
- In een lokale supermarkt is het minimale pinbedrag van 50 Euro zo bereikt, 5 bananen – 4 cola – chocolade – een brood – 2 chocomelk en een pak spaghetti.
- Na de steenlawine in Bondo er een alarmsysteem geïnstalleerd

was, wanneer het afgaat heb je 4 minuten tot…….

- We gelukkig gewoon door konden en de ravage hebben aanschouwt.
- Dat Benjamin er andere gedachten op na houdt betreffende weides en wegen.
- Dat we het woord ‘mittelschwer’ niet meer willen horen.
- Dat Lambiek er een potje van maakte met de tonijn van Bas.
- Als er dan een super afdaling tussen zit, deze door Benjamin als ‘wahnsinn’ wordt gekwalificeerd… Sissy kwam toch ook uit Duitsland?
- Dat Ralph mooi een dagje vakantie kon vieren met zijn migraine-smoes.
- Dat er vreemde eieren opduiken tijdens het ontbijt.
- Dat Jos nu wel alles heeft gefietst.
- Dat Rob ons 6 dagen de ogen heeft uitgestoken met zijn exorbitant dure en exclusieve regenjasje.
- Als Bernard zegt “hier nog een klein stukje omhoog”, we dan nog drie kwartier moeten lopen met de fiets in onze nek.
- Dat Gerard niet graag in de spotlights staat. Hij zenuwachtig wordt van een camera op z’n bolleke.
- De man van de skilift geen vieze fietsen mee wilde nemen. Dat we hem dus maar een emmer en sop hebben gegeven.
- Dat Mark zijn fiets te koop heeft staan, met een fantastisch werkende Rohloff-naaf.
- Zing mee: “Wenn selbst ein kind nicht mehr lacht wie ein kind….”.
- Dat we ook een acrobaat in ons midden hadden die elk moment aan het freewheelen was.
- Frans een euro rijker is, deze zag hij liggen in het ravijn.
- Het toch weer jammer is dat we op een vrijwel vlakke asfaltstrook eindigen.
- Dat de dochters van Marc inmiddels dikke verkering hebben in Heeze.
- Dat voor een enkeling deze trip begon met een bezoek aan de ‘Yellow Arches’.
- Dat Willem zijn heup het goed heeft gehouden. Dat was twee weken later wel anders.
- Dat Max Verstappen in het weekeinde wanneer het geen F1 is dienst doet als taxichauffeur en TransAlp rijders terug brengt.

Daarnaast was het natuurlijk een superprestatie van elke deelnemer, uiteindelijk zijn de alternatieve (lees lichtere) routes amper gebruikt.

En nu? Ik kijk gewoon vaak de filmpjes terug en denk alweer aan een volgende keer.

Nieuwe leden stellen zich

Hallo allemaal. Ik ben Maria van der Vliet, 39 jaar en moeder van twee jongens. Ik woon ongeveer 15 jaar in Heeze en twee jaar geleden ben ik door mijn vriend aangestoken met het 'wielervirus'! We hebben al heel wat kilometers samen gereden en op vakantie gaat de fiets lekker mee. Heerlijk om door de bergen te ploeteren en te genieten van de mooie vergezichten.

Omdat mijn vriend niet in Heeze woont, fietste ik door de week vaak alleen. Via via hoorde ik over Tourclub Heeze en afgelopen voorjaar heb ik mezelf ingeschreven. De woensdagavond rondes bevallen erg goed. Ik hoop nog heel wat kilometers samen met de club te rijden!

Heezer FietsWeekend

Leny Thijs

Dit jaar werd het Heezer Fietsweekend voor de 30e keer georganiseerd en moest er toch wat extra aandacht aan besteed worden. Na enig speurwerk hadden we een leuke attentie gevonden om uit te delen aan de deelnemers en wel een leuke opvouwbare tas met het logo van de tourclub erop. Een nuttig en handig aandenken aan onze fietsdriedaagse. We hadden via media, email, flyeren e.d. ons evenement onder de aandacht van de mensen weten te brengen en hoopten dus op mooi weer en veel deelnemers. Met ongeveer 30 vrijwilligers moesten we er wederom voor zorgen dat het een goed fietsweekend zou worden en dat we voldaan terug zouden kunnen kijken op ons evenement.

De weersverwachting voor het hele weekend zag er niet slecht uit. Wel werd er af en toe een bui verwacht wat dus ook inderdaad het geval bleek te zijn. Op vrijdag 4 augustus kwamen om 8.30 uur reeds de eerste deelnemers en het begin was gemaakt. De route van vrijdag ging richting Valkenswaard naar Borkel & Schaft waar de stempelpost plaats had genomen bij eetcafé de Woeste Hoeve. Na de pauzeplaats gingen de deelnemers richting Achel en via Leenderstrijp werd er weer huiswaarts gefietst. Iedereen was uitermate tevreden en lovend over de uitgepijlde routes en de mooie omgeving. Op deze vrijdag hadden ca. 250 mensen deelgenomen.

Op zaterdag 5 augustus was er een compacte route rondom Heeze. Vanaf het sportpark ging de route via de Strabrechtse Heide richting Lierop. Hier was de pauzeplaats bij Pastoorke van Moorsel, een erg leuk en gezellig boscafé. Daar er een flinke bui overtrok bleven de nodige deelnemers geruime tijd hangen en nuttigden ze na de koffie toch maar wat bier en/of wijn wat er de stemming goed inbracht. Na dit oponthoud werd er verder gefietst via Maarheeze richting Budel en weer terug naar Heeze. Ook hier kwam weer een regenfront(je) over en nam men weer plaats aan de tafels en vulde men de tijd maar weer met drank. Op deze zaterdag hadden we ca. 350 deelnemers mogen noteren. Ondanks de buien toch een hele geslaagde dag.

Op zondag werden de meeste fietsers verwacht wat dus ook het geval bleek te zijn. Tussen 10.00 en 11.00 uur was er topdrukte. Deze zondag konden we ca. 450 deelnemers aantikken. De route van ging via Waalre naar Veldhoven, Steensel, Riethoven, Valkenswaard en weer terug naar Heeze. De pauzeplaats was bij Herbergh 't Loon in Waalre. Bij terugkomst op het sportpark ontving iedere deelnemer de leuke opvouwbare tas of een stok kaarten; de deelnemende kinderen kregen een lekkere grote gekleurde lolly. Het fietsweekend was weer voorbij en we konden terugkijken op een geslaagde 30e editie.

WINTERPROGRAMMA
ELITE, PRESTIGE, SUPERPRESTIGE

CLUBRITTEN ZONDAG

Dag	Datum	Mnd	vertrektijd	Afstand	Naam van de tocht	Nr.	Ritsoort	Opmerkingen	via
Zon	5	Nov	9.30	75	Over de meet	74	Clubrit		Neerpelt
Zon	12	Nov	9.30	75		990	Clubrit		Panheel
Zon	19	Nov	9.30	75	Brabantsedag Tocht	122	Clubrit		Kaulille
Zon	26	Nov	9.30	70	Lentetocht/Zomertocht/Herfstrit	34	Clubrit		Vlierden
Zon	3	Dec	9.30	70		980	Clubrit		Oisterwijk
Zon	10	Dec	9.30	65	Pielistocht	29	Clubrit		Luyksgestel
Zon	17	Dec	9.30	60	Sluitingsrit	46	Clubrit		Borkel
Zon	24	Dec	9.30	60	Voorjaarsrit / Sluitingsrit	33	Clubrit		Bergeijk
Zon	31	Dec	9.30	55	Voorjaarstocht	84	Clubrit		Gastel
Zon	7	Jan	9.30	50	Kale Bomentocht	54	Clubrit		Budel
Zon	14	Jan	9.30	50	Kleintje Brabant	69	Clubrit		Heusden
Zon	21	Jan	9.30	62		998	Clubrit		Milheeze
Zon	28	Jan	9.30	60	Openingstocht	44	Clubrit		
Zon	4	Feb	9.30	65	Kleine Peeltocht	61	Clubrit		Heusden
Zon	11	Feb	9.30	72		983	Clubrit		Lommel
Zon	18	Feb	9.30	75	Turftocht	66	Clubrit		Helenaveen
Zon	26	Feb	9.30	75	Zuid Ooster	53	Clubrit		Tungelroy